

Tisztelt Elnök Úr!

Megtiszteltetés számomra, hogy átadhatom Önnek a nagyköveti megbízóleveletemet, s ezzel megkezdhettem diplomáciai missziómat a Szerb Köztársaságban.

Szeretném Önnek elmondani, hogy nagy izgalommal és várakozásokkal érkeztem Belgrádba, oda, ahol korábban is volt már alkalmam hazámat képviselni. Közel 25 évvel ezelőtt ugyanis Belgrádban kezdtem el fiatalként a hivatásos diplomata pályafutásomat. Sok szép emlék fűz ehhez a városhoz. Másodjára 2005-06-ban dolgoztam az országban, Szabadkán, mint főkonzul. Hiszem és gondolom, hogy korábbi tapasztalataim segíteni fognak mostani megbízatásom eredményes ellátásában.

Összehasonlítva a korábbiakkal, ma más a helyzet Szerbiában, mint az említett szolgálataim idején. Szembeszökő mindaz a pozitív változás, amely az ország lakosainak köszönhetően az elmúlt években, különösen az európai orientációjú kormány hivatali ideje alatt bekövetkezett. Szerbia bátran elindult a modernizálódás, a fejlett európai országokhoz történő felzárkózás útján. Szabad elhatározásából csatlakozni akar a szuverén európai nemzetek alkotta szabadság és igazságosság övezetéhez, a világgazdaság egyik legsikeresebb integrációs csoportosulásához, az Európai Unióhoz. A szerb nép ezzel a fejlődést és a gyarapodást választotta.

A Magyar Köztársaság elkötelezett amellett, hogy ebben segíteni fogja Szerbiát, annak baráti népét. Ha szabad úgy fogalmaznom, hazámnak önző nemzeti érdeke, hogy hozzájáruljon a Nyugat-Balkán országai, köztük Szerbia minél teljesebb, minél gyorsabb és minél zökkenőmentesebb európai, illetve atlanti integrációjához. Ez nem egyszerű feladat, nem is mentes a problémáktól. De az olyan barátokkal, illetve partnerekkel, mint amilyenek Magyarország gondolja magát, hitem szerint Szerbia is sikeres lesz ezen az úton, és az ország elfoglalhatja az őt megillető helyet az európai népek nagy és színes közösségében.

Elnök Úr!

Népeink ugyanazt a sorsot osztják, minden tekintetben egymásra vagyunk utalva. Dicső, de nehéz a történelmi örökségünk, gazdag és egymásba fonódó a kultúránk. A közös történelmi múlt, illetve az országainkban élő szerb és magyar nemzeti közösségek olyan közös kincsünk, aminek alapján minden reményünk megvan arra, hogy az országaink és népeink közötti kapcsolatokat és együttműködést új minőségi szintre emeljük. Közös ugyanis a jövőnk is, és egymás nélkül nem boldogulunk. Meggyőződésem, hogy mi, magyarok sokat tanulhatunk ennek a nagy múltú országnak és népeinek kultúrájából. A magyar nép sikeressége nem képzelhető el anélkül, hogy közvetlen szomszédaink, így a szerbek is, ne legyenek sikeresek. Ha valamit megtanultunk az elmúlt években, akkor az, hogy az integráció a határokon kezdődik, és ezért elengedhetetlen fontosságú, hogy az élet minden területén intenzív és eredményes együttműködést folytassunk, hogy további erőfeszítéseket tegyünk azokon a területeken, ahol ez ma még nem mindennapi valóság.

Szeretném Önt és Önön keresztül a Szerb Köztársaság minden intézményét és lakosát biztosítani, hogy az általam vezetett Misszió, illetve személyesen jómagam, nem fogjuk kímélni az erőnket, hogy ezeket a célokat valóra váltsuk. Minden alapunk megvan arra, hogy bizakodva tekintsünk együttműködésünk sikeres kiteljesítése elé. Ehhez kérem Excellenciád jóindulatú figyelmét és támogatását.

Elnök Úr!

Végezetül engedje meg, hogy Megbízólevelem átnyújtásával egyidejűleg átadjam Önnek, illetve Szerbia minden polgárának Sólyom László úrnak, a Magyar Köztársaság elnökének szívélyes jókívánságait, illetve tolmácsoljam abbéli reményét, hogy rövid időn belül sor kerülhet a két ország közötti jól fejlődő politikai kapcsolatok államfői szintű megerősítésére is.